

Brusel 29. listopadu 2018
(OR. en)

14886/18

Interinstitucionální spis:
2018/0073(CNS)

FISC 511
ECOFIN 1149
DIGIT 239

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Č. dok. Komise:	7420/18 FISC 151 ECOFIN 277 DIGIT 48 IA 78
Předmět:	Návrh směrnice Rady o společném systému daně z digitálních služeb jako daně z příjmu z poskytování určitých digitálních služeb – obecný přístup

Delegace naleznou v příloze kompromis předsednictví k výše uvedenému návrhu.

2018/0073 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY

o společném systému daně z digitálních služeb jako daně z příjmu z poskytování určitých digitálních služeb

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,¹

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,²

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Světová ekonomika se rychle digitalizuje a v důsledku toho se objevují nové způsoby podnikání. Digitální podniky se vyznačují tím, že je jejich činnost úzce spojena s internetem. Digitální obchodní modely ve velké míře závisí zejména na schopnosti vykonávat činnosti na dálku a s omezenou fyzickou přítomností nebo bez fyzické přítomnosti, na přispění konečných uživatelů při vytváření hodnoty a na významu nehmotných aktiv.

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 73–77.

(2) Stávající pravidla pro zdanění právnických osob byla z velké části vytvořena během 20. století pro tradiční podniky. Vychází z představy, že ke zdanění by mělo docházet tam, kde je vytvářena hodnota. Uplatňování stávajících pravidel na digitální ekonomiku však vedlo k tomu, že místo, kde jsou zisky zdaňovány, neodpovídá místu, kde je hodnota vytvářena, a to zejména v případě obchodních modelů, které do velké míry závisí na zapojení uživatelů. Ukázalo se, že stávající pravidla pro daň z příjmů právnických osob jsou pro účely zdanění zisků digitální ekonomiky nedostačující a že je nezbytné je přezkoumat.

(3) Tento přezkum je důležitou součástí jednotného digitálního trhu³ vzhledem k tomu, že jednotný digitální trh vyžaduje moderní a stabilní daňový rámec pro digitální ekonomiku, který bude stimulovat inovace, vyřeší fragmentaci trhu a umožní všem aktérům využít nové dynamiky trhu za spravedlivých a vyrovnaných podmínek.

(4) Ve svém sdělení „Spravedlivý a efektivní daňový systém v Evropské unii pro jednotný digitální trh“,⁴ přijatém dne 21. září 2017, Komise identifikovala výzvy, které digitální ekonomika přináší v oblasti stávajících daňových pravidel, a zavázala se rovněž analyzovat dostupné možnosti politiky. V závěrech Rady ve složení pro hospodářské a finanční záležitosti (ECOFIN) ze dne 5. prosince 2017⁵ byla Komise vyzvána k přijetí návrhů reagujících na výzvy v oblasti zdanění zisků digitální ekonomiky a zaznamenán byl také velký zájem mnoha členských států o dočasná opatření zaměřená na příjmy z digitálních činností v Unii, která by zůstala mimo oblast působnosti úmluv o zamezení dvojího zdanění.

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě“ (COM(2015) 192 final ze dne 6.5.2015).

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě „Spravedlivý a efektivní daňový systém v Evropské unii pro jednotný digitální trh“ (COM(2017) 547 final ze dne 21. září 2017).

⁵ Řešení výzev v oblasti zdanění zisků digitální ekonomiky – závěry Rady (ze dne 5. prosince 2017) (FISC 346 ECOFIN 1092).

(5) Vzhledem k tomu, že problematika zdanění digitální ekonomiky je globální povahy, bylo by ideální najít v této oblasti multilaterální, mezinárodní řešení. Komise se z tohoto důvodu aktivně zapojuje do diskuse na mezinárodní úrovni. Práce na úrovni OECD v současnosti probíhá.

Dosáhnout pokroku na mezinárodní úrovni je však velmi náročné. Jsou proto podnikány kroky s cílem přizpůsobit pravidla pro daň z příjmu právnických osob na úrovni Unie⁶ a podpořit uzavírání smluv s jurisdikcemi mimo Unii⁷ tak, aby rámec daně z příjmu právnických osob byl vhodný pro nové digitální obchodní modely.

(6) Než bude projednáno takové řešení, jehož přijetí a zavedení může určitou dobu trvat, jsou členské státy vystaveny tlaku v této otázce jednat, neboť je zde riziko, že postupem času dojde k výrazné erozi jejich základu daně z příjmu právnických osob. Nekoordinovaná opatření přijatá jednotlivými členskými státy mohou vést k fragmentaci jednotného trhu, narušit hospodářskou soutěž a být překážkou bránící vývoji nových digitálních řešení a konkurenceschopnosti Unie jako celku. Z tohoto důvodu je nezbytné přijmout harmonizovaný přístup k dočasnému řešení, jak se s tímto problémem cíleně vypořádat, dokud nebude zavedeno komplexní řešení.

(7) Toto dočasné řešení by mělo stanovit společný systém daně z digitálních služeb jako daně z příjmu z poskytování určitých digitálních služeb některými subjekty. Mělo by to být snadno proveditelné opatření, které se zaměřuje na příjmy pocházející z poskytování určitých digitálních služeb, u kterých uživatelé významně přispívají k vytváření hodnoty. Tento faktor (vytváření hodnoty uživateli) rovněž hovoří pro podniknutí těchto kroků s ohledem na pravidla pro daň z příjmu právnických osob.

(7a) Tato směrnice by neměla bránit tomu, aby si členský stát zachoval nebo zavedl daně, dávky nebo poplatky, které nemají povahu podobnou dani z digitálních služeb, zejména s ohledem na její rozsah působnosti, funkci a další zvláštní vlastnosti, pokud se tyto daně, dávky nebo poplatky netýkají výhradně digitálních podniků, ale vybírají se od všech poplatníků daně, ať už daně z digitálních služeb či jiných daní.

⁶ Návrh směrnice Rady, která stanoví pravidla týkající se zdanění právnických osob v případě významné digitální přítomnosti (COM(2018) 147 final).

⁷ Doporučení Komise ohledně zdanění právnických osob v případě významné digitální přítomnosti (C(2018) 1650 final).

(8) Měly by být definovány tyto prvky daně z digitálních služeb: zdanitelné příjmy (co se zdaňuje), osoba povinná k dani (kdo má povinnost odvést daň), místo zdanění (jaká část zdanitelných příjmů se má odvést v členském státě a kdy), vznik daňové povinnosti, výpočet daně, sazba a související povinnosti týkající se výběru daně a správní spolupráce.

(9) Daň z digitálních služeb by se měla vztahovat na příjmy plynoucí z poskytování pouze určitých digitálních služeb. Službami, které se vesměs spoléhají na vytváření hodnoty uživateli, by měly být právě služby digitální. Zdaněny by měly být příjmy dosažené ze zpracovávání uživatelských vstupů, ne však zapojení uživatelů samo o sobě.

(10) Zdanitelnými příjmy z digitálních služeb by měly být zejména příjmy plynoucí z poskytování následujících služeb: i) umístování reklamy na digitální rozhraní zaměřené na uživatele tohoto rozhraní; ii) zpřístupňování mnohostranných digitálních rozhraní uživatelům, která jim umožňují vyhledávat jiné uživatele a interakci s nimi a která mohou rovněž umožňovat poskytování související dodávky zboží nebo poskytování služeb přímo mezi uživateli (někdy označováno jako „zprostředkovatelské“ služby); a iii) prodej dat shromážděných o uživatelích, která byla generována činnostmi uživatelů na digitálních rozhraních. Nejsou-li z poskytování služeb získány žádné příjmy, neměla by vznikat povinnost k dani z digitálních služeb. Jiné příjmy, které subjekt poskytující takové služby získá a které nepocházejí přímo z poskytování takových služeb, by také neměly spadat do působnosti této daně.

(11) Služby spočívající v umístování reklamy klientů na digitální rozhraní, která je zaměřena na uživatele tohoto rozhraní, by neměly být definovány odkazem na subjekt vlastníci digitální rozhraní, prostřednictvím kterého se reklama na zařízení uživatelů zobrazuje, ale spíše odkazem na subjekt, který je odpovědný za umožnění toho, aby se reklama na rozhraní zobrazila. A to proto, že hodnota pro podnik umístující reklamu klienta na digitální rozhraní závisí na uživatelském provozu a datech o uživatelích, která jsou obvykle pro účely umístování reklamy zohledňována, bez ohledu na to, zda rozhraní vlastní samotný podnik, nebo třetí strana, která pronajímá digitální prostor, v němž se reklama objevuje. Mělo by však být objasněno, že pokud dodavatel reklamních služeb a vlastník digitálního rozhraní jsou různé subjekty, neměl by být vlastník digitálního rozhraní považován pro účely daně z digitálních služeb za poskytovatele zdanitelné služby. Cílem je zamezit možnému dominovému efektu a dvojímu zdanění.

(12) Služby poskytované mnohostrannými digitálními rozhraními by měly být vymezeny odkazem na jejich schopnost umožňovat uživatelům vyhledávat jiné uživatele a interakci s nimi.

Mnohostranná digitální rozhraní se odlišují tím, že umožňují interakci s uživateli, k níž by nemohlo dojít bez rozhraní propojujících uživatele mezi sebou (jinými slovy: rozhraní umožňuje uživatelům navázat kontakt s jinými uživateli). Některé služby, obvykle označované jako komunikační nebo platební služby, jako například služby okamžitého zasílání zpráv, e-mailové služby nebo služby elektronických plateb, lze rovněž považovat za služby usnadňující interakci mezi uživateli prostřednictvím digitálního rozhraní, avšak uživatelé obvykle mezi sebou nemohou navazovat kontakty, pokud již dříve nenavázali kontakt s použitím jiných prostředků. Příjmy plynoucí z poskytování komunikačních nebo platebních služeb by proto měly zůstat mimo oblast působnosti této daně, protože jejich poskytovatelé nefungují jako tržiště, nýbrž spíše vytvářejí podpůrný software nebo jiné nástroje informačních technologií, které zákazníkům umožňují oslovit jiné osoby, s nimiž ve většině případů již mají určitý vztah.

(13) V případech, kdy se jedná o mnohostranná digitální rozhraní, která umožňují související dodávku zboží nebo poskytování služeb přímo mezi uživateli takového rozhraní, by měly související transakce a příjmy z příslušných transakcí získané uživateli zůstat mimo působnost této daně. Do oblasti působnosti daně z digitálních služeb by rovněž neměly spadat příjmy pocházející z maloobchodních činností představujících prodej zboží nebo služeb, kdy je smlouva uzavřena online prostřednictvím internetových stránek dodavatele tohoto zboží nebo služeb a kdy dodavatel nevystupuje jako zprostředkovatel, protože vytváření hodnoty pro maloobchodníka spočívá ve zboží nebo službách, které poskytuje, a digitální rozhraní je využíváno pouze jako prostředek ke komunikaci. To, zda dodavatel prodává zboží nebo služby online na svůj vlastní účet nebo poskytuje zprostředkovatelské služby, by se určovalo s přihlédnutím k právní a ekonomické podstatě transakce tak, jak je vyjádřena v ujednáních mezi příslušnými stranami. Například dodavatel digitálního rozhraní, kde je zpřístupněno zboží třetích stran, by mohl být považován za poskytovatele zprostředkovatelské služby (jinými slovy: subjekt zpřístupňující mnohostranné digitální rozhraní), pokud se nepředpokládají žádná významná rizika související se zásobami nebo pokud cenu zboží ve skutečnosti určuje dotčená třetí strana.

(13a) Digitální obsah by měl být vymezen jako data dodávaná v digitální podobě, jako jsou počítačové programy, aplikace, hry, hudba, videa či texty, bez ohledu na to, zda jsou přístupná prostřednictvím stahování nebo přehrávání, s výjimkou dat představovaných samotným digitálním rozhraním. Účelem je zachytit různé formy, které může digitální obsah mít, když si ho uživatel pořizuje, což nic nemění na skutečnosti, že jediným nebo hlavním účelem z pohledu uživatele je pořízení digitálního obsahu.

(14) Služby spočívající v dodání digitálního obsahu subjektem prostřednictvím digitálního rozhraní by měly být vyloučeny z působnosti daně bez ohledu na to, zda digitální obsah tento subjekt vlastní, nebo získal práva na jeho šíření. Dokonce i v případě, že je určitá interakce mezi příjemci digitálního obsahu povolena, a tudíž by bylo možné poskytovatele těchto služeb považovat za dodavatele, který zpřístupňuje mnohostranné digitální rozhraní, není zcela jasné, zda uživatel hraje při vytváření hodnoty pro podnik dodávající digitální obsah ústřední úlohu. Za těchto okolností je interakce mezi uživateli vedlejší ve vztahu k poskytování digitálního obsahu, kdy je jediným nebo hlavním účelem pro uživatele získání digitálního obsahu od subjektu zpřístupňujícího digitální rozhraní (např. poskytování her subjektem uživateli prostřednictvím digitálního rozhraní by představovalo dodání digitálního obsahu tímto subjektem, na které by se daň z digitálních služeb nevztahovala, bez ohledu na to, zda tento uživatel má možnost hrát s jinými uživateli a tím je umožněn určitý druh interakce mezi nimi). Místo perspektivy vytváření hodnoty se zaměření přesouvá na samotný digitální obsah, který subjekt dodává. Příjmy získané z tohoto dodání by proto neměly spadat do působnosti této daně.

(15) *přesunut do bodu (13a)*

(16) Měly by se rozlišovat služby popsané ve 14. bodě odůvodnění a služby spočívající ve zpřístupňování mnohostranného digitálního rozhraní, prostřednictvím něhož mohou uživatelé vkládat a sdílet digitální obsah s jinými uživateli, nebo zpřístupňování rozhraní, které usnadňuje dodání souvisejícího digitálního obsahu přímo mezi uživateli. Tento druhý případ představuje zprostředkovatelskou službu a měl by tedy spadat do působnosti daně z digitálních služeb bez ohledu na povahu souvisejících transakcí.

(17) Zdanitelné služby spočívající v prodeji dat shromážděných o uživatelích by měly zahrnovat pouze data, která byla generována činností uživatelů na digitálních rozhraních. Dat, která byla generována senzory či jinými prostředky a shromažďována digitálně bez činností uživatelů na digitálních rozhraních, by se směrnice týkat neměla. A to proto, že služby v působnosti daně z digitálních služeb by měly být ty, které využívají digitální rozhraní jako prostředek k vytváření vstupů uživatelů, jež zpeněžují, spíše než služby, které využívají rozhraní pouze jako způsob přenášení jinak generovaných dat. Daň z digitálních služeb by tedy neměla být daň ze shromažďování dat nebo využívání dat shromážděných podniky pro interní účely podniků nebo sdílení dat shromážděných podniky s jinými stranami bez protiplnění. Předmětem daně z digitálních služeb by mělo být vytváření příjmů z předávání dat získaných z velmi specifických činností (činností uživatelů na digitálním rozhraní).

(18) Poskytování regulovaných finančních služeb regulovanými finančními subjekty by nemělo spadat do působnosti daně z digitálních služeb. Poskytování neregulovaných služeb regulovanými finančními subjekty by ovšem do působnosti daně z digitálních služeb spadat mohlo. Regulovaným finančním subjektem se myslí poskytovatelé finančních služeb, kteří podléhají dohledu podle unijního či rovnocenného mimounijního rámce, jak stanoví právní akt Unie.

(19) Na některé regulované služby poskytované regulovanými finančními subjekty prostřednictvím digitálních rozhraní, jako jsou služby v oblasti uskutečňování obchodů, lze pro účely daně z digitálních služeb pohlížet jako na zprostředkovatelské služby. Uživatelé však za těchto podmínek nehrají klíčovou úlohu při vytváření hodnoty pro finanční subjekty zpřístupňující digitální rozhraní. Tato hodnota spočívá ve schopnosti takového regulovaného subjektu propojit kupující a prodávající finančních produktů za konkrétních a specifických podmínek, k čemuž by jinak nedošlo (například ve srovnání s transakcemi uzavřenými mimo rámec těchto rozhraní přímo mezi těmito protistranami). Služba spočívající ve zpřístupňování digitálního rozhraní takovým subjektem překračuje rámec pouhého usnadnění transakce ve finančních nástrojích mezi uživateli těchto rozhraní. V tomto ohledu mohou podobné vlastnosti vykazovat i jiné obchodní systémy, výměnné platformy či zařízení obchodující s jinými kategoriemi aktiv, jež jsou regulovány vnitrostátními právními předpisy členského státu. Nezařazení takového subjektu mezi „regulované finanční subjekty“ podle směrnice nemění nic na tom, že zpřístupnění digitálního rozhraní tímto subjektem přesahuje pouhé usnadňování transakcí mezi uživateli daného rozhraní, a nemuselo by tudíž spadat do působnosti daně. Regulované služby, které jsou vyloučeny z oblasti působnosti této směrnice, mají za cíl zejména poskytnout bezpečné prostředí pro finanční transakce. Subjekt poskytující tyto služby tedy určuje konkrétní podmínky, za kterých může být finanční transakce provedena, aby byly zaručeny základní prvky, jako je kvalita provedení transakcí, úroveň transparentnosti na trhu a spravedlivé zacházení s investory. Takové služby mají základní a specifický cíl: usnadnit financování, investice nebo spoření.

(20) *vypouští se*

(21) Jelikož přenos dat regulovanými finančními subjekty je omezen na poskytování regulovaných finančních služeb popsanych výše, je jejich součástí a jako takový je regulován právem Unie, mělo by poskytování služeb přenosu dat těmito subjekty rovněž být vyňato z působnosti daně z digitálních služeb.

(22) Osobami povinnými k dani z digitálních služeb by měly být pouze určité subjekty, a to bez ohledu na to, zda jsou usazeny v členském státě nebo v jurisdikci mimo Unii. Subjekt by měl být považován za osobu povinnou k dani, pouze pokud splňuje obě tyto podmínky: i) celková výše celosvětových příjmů vykázaných subjektem za poslední úplné účetní období, pro něž je k dispozici účetní závěrka, překračuje 750 000 000 EUR; a ii) celková výše zdanitelných příjmů dosažených subjektem v rámci Unie během uvedeného účetního období překračuje 50 000 000 EUR.

(23) První prahová hodnota (celkový roční celosvětový příjem) by měla omezit použití daně z digitálních služeb na podniky určité velikosti, což jsou podniky, jež jsou schopny poskytovat digitální služby, u nichž přispění uživatelů hraje významnou úlohu a které do velké míry závisí na rozsáhlých uživatelských sítích, značném uživatelském provozu a využívání silného postavení na trhu. Takové obchodní modely, které při dosahování příjmů závisí na vytváření hodnoty uživateli, jsou životaschopné pouze tehdy, pokud je provádějí podniky určité velikosti. Příležitosti zapojit se do agresivního daňového plánování se kromě toho skýtají velkým podnikům. Proto byla navržena stejná prahová hodnota i v jiných iniciativách Unie.⁸ Tato prahová hodnota by měla rovněž přinést právní jistotu, neboť by pomohla podnikům a daňovým orgánům určit, zda má určitý subjekt povinnost odvádět daň z digitálních služeb, a snížit související náklady. Vylučuje také malé a začínající podniky, u kterých by zátěž spojená s dodržováním předpisů týkajících se nové daně měla pravděpodobně nepřiměřené dopady.

(24) Druhá prahová hodnota (celkový roční zdanitelný příjem v Unii) by měla omezovat oblast působnosti daně na případy, kde existuje významná digitální stopa na úrovni Unie v souvislosti s druhem příjmů, které jsou předmětem daně z digitálních služeb. Pro EU je zejména důležité zajišťovat příznivé prostředí pro činnosti výzkumu a vývoje a inovace, zvláště pak pro začínající podniky v rychle rostoucím digitálním odvětví. Mělo by proto být zamezeno ukládání dalších daní těmto podnikům. Tato prahová hodnota by měla chránit podniky působící v tradiční ekonomice, které procházejí procesem zvyšování digitalizace. Měla by být stanovena na úrovni Unie, aby se neprojevovaly případné rozdíly ve velikosti trhů v rámci Unie.

⁸ Viz článek 2 návrhů směrnice Rady o společném (konsolidovaném) základu daně z příjmu právnických osob (C(C)CTB) (COM(2016) 683 final, COM(2016) 685 final).

(25) Pro zajištění souladu se stávajícím právním rámcem by jakýkoliv subjekt, jenž je osobou povinnou k dani a dosahuje zdanitelných příjmů v členském státě, měl podléhat dani z digitálních služeb v tomto členském státě bez ohledu na to, zda je usazen v uvedeném členském státě, jiném členském státě nebo v jurisdikci mimo Unii.

(26) Měla by být stanovena zvláštní pravidla pro subjekty náležející ke skupině. Z působnosti této nové daně by měly být vyňaty příjmy dosahované subjektem z plnění poskytovaného jiným subjektům náležejícím k téže skupině. Pro účely stanovení, zda subjekt překračuje platné prahové hodnoty, a je tudíž osobou povinnou k dani, by se prahové hodnoty měly vztahovat na celkové příjmy skupiny. To, že prahové hodnoty v článku 4 jsou posuzovány pro skupinu jako celek, nemění nic na skutečnosti, že každý subjekt poskytující zdanitelné služby ve skupině je samostatnou osobou povinnou k dani. Pokud jedna nebo více osob povinných k dani usazených v Evropské unii náleží k určité skupině, smí skupina určit jeden subjekt usazený v Unii pro účely odvádění daně z digitálních služeb a plnění povinností jménem každé osoby povinné k dani v rámci dané skupiny. Tato možnost by měla usnadnit plnění uvedených povinností a ulevit podnikům od administrativní zátěže.

(27) Tato směrnice by členskému státu neměla bránit v tom, aby podnikům umožnil odečíst odváděnou daň z digitálních služeb ze základu daně z příjmů právnických osob na jejich území bez ohledu na to, zda byly obě daně odvedeny v témže členském státu či v různých členských státech.

(28) Zdanitelné příjmy subjektu by měly být považovány za dosažené v členském státě ve zdaňovacím období, pokud se uživatelé zdanitelné služby poskytované tímto subjektem nacházejí v tomto členském státě. Uživatel by měl být považován za uživatele nacházejícího se v členském státě ve zdaňovacím období na základě určitých specifických pravidel určených pro každou zdanitelnou službu a na základě místa, kde bylo použito zařízení uživatele.

(29) Pokud se uživatelé dané zdanitelné služby nacházejí v různých členských státech nebo jurisdikcích mimo Unii, příslušné zdanitelné příjmy dosažené z těchto služeb by za každou transakci měly být přiděleny každému členskému státu poměrným způsobem na základě určitého klíče pro přidělení. Tyto klíče by měly být stanoveny v závislosti na povaze každé zdanitelné služby s rozlišením prvků, které u dané služby vedou k dosahování zisků pro poskytovatele.

(30) V případě zdanitelných služeb spočívajících v umístění reklamy na digitální rozhraní, by se pro účely stanovení podílu zdanitelných příjmů, které mají být přiděleny v určitém zdaňovacím období určitému členskému státu, mělo vzít v úvahu, kolikrát se reklama zobrazila na zařízení uživatele v tomto zdaňovacím období v tomto členském státě.

(31) U zpřístupnění mnohostranných digitálních rozhraní pro účely stanovení podílu zdanitelných příjmů, který má být členskému státu přidělen, by se mělo rozlišovat mezi případy, kdy rozhraní usnadňuje související transakce přímo mezi uživateli, a případy, kdy tomu tak není. V případech zahrnujících usnadnění souvisejících transakcí by se zdanitelné příjmy ve zdaňovacím období měly členskému státu přidělovat na základě počtu uživatelů, kteří takovou transakci provedli v daném zdaňovacím období na zařízení v daném členském státě. Jedná se totiž o činnost, která obvykle vytváří příjmy pro podnik, který zpřístupňuje rozhraní. Právo zdanit příjmy podniků, které dávají k dispozici rozhraní, by měly mít členské státy, v nichž se nacházejí uživatelé provádějící související transakce, ať už jsou uživatelé prodejci, či kupující souvisejícího zboží či služeb. A to proto, že prodejci i kupující svou účastí vytvářejí hodnotu pro mnohostranné digitální rozhraní, s ohledem na to, že úlohou rozhraní je propojovat nabídku a poptávku. Pokud však zprostředkovatelská služba nezahrnuje usnadnění souvisejících transakcí, příjmy se většinou dosahují prostřednictvím pravidelných plateb po registraci nebo otevření účtu na digitálním rozhraní. Proto by se pro účely přidělování zdanitelných příjmů členskému státu ve zdaňovacím období měl zohledňovat počet uživatelů v tomto zdaňovacím období, kteří mají účet, který otevřeli s použitím zařízení v tomto členském státě buď během uvedeného, nebo během předchozího zdaňovacího období.

(32) Pokud jde o přenos dat shromážděných o uživateli, měl by se při přidělování zdanitelných příjmů ve zdaňovacím období členskému státu vzít v úvahu počet uživatelů, od nichž byla data přenesena ve zdaňovacím období získána tím, že uživatel použil zařízení k přístupu na digitální rozhraní.

(33) Určení místa, kde bylo zařízení uživatele používáno, a tudíž i místa zdanění by mělo být možné podle adresy internetového protokolu (IP) zařízení uživatele. Při určování místa zdanění by se nemělo přihlížet k tomu, zda uživatelé finančně přispěli ke generování příjmu, k místu, odkud je provedena platba za plnění, v důsledku kterého vzniká povinnost k dani z digitálních služeb, nebo k místu, kde došlo k provedení případné dodávky příslušného zboží nebo poskytování služeb sjednaných prostřednictvím mnohostranného digitálního rozhraní.

(34) Zpracování osobních údajů prováděné v souvislosti s daní z digitálních služeb by mělo probíhat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679,⁹ a to včetně zpracování, které může být nezbytné s ohledem na adresy internetového protokolu (IP). Zejména by se mělo přihlížet k potřebě zajistit vhodná technická a organizační opatření ke splnění pravidel týkajících se zákonnosti a bezpečnosti činností souvisejících se zpracováním, poskytováním informací a právy subjektů údajů. Je-li to možné, mělo by dojít k anonymizaci osobních údajů.

(35) Zdanitelné příjmy by se měly rovnat celkové výši hrubých příjmů dosažených osobou povinnou k dani, očištěných o daň z přidané hodnoty a další podobné daně. Zdanitelné příjmy by měly být uznány jako příjmy dosažené osobou povinnou k dani v okamžiku jejich splatnosti bez ohledu na to, zda byly do té doby skutečně uhrazeny. Daň z digitálních služeb by se měla odvádět v členském státě podle podílu zdanitelných příjmů dosažených osobou povinnou k dani ve zdaňovacím období, který je považován za dosažený v členském státě, a měla by být vypočítána uplatněním sazby daně z digitálních služeb na tento podíl. Na úrovni Unie by měla existovat jednotná sazba daně z digitálních služeb, aby se zamezilo narušení jednotného trhu. Daň z digitálních služeb by měla být stanovena na 3 %, čímž se dosáhne vhodné rovnováhy mezi příjmy dosaženými touto daní a zohledněním různých dopadů daně z digitálních služeb na podniky s různým ziskovým rozpětím.

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

(36) Osoby povinné k dani poskytující zdanitelné služby nesou odpovědnost za odvedení daně z digitálních služeb a vztahuje se na ně řada administrativních povinností. Identifikace, přiznání k dani z digitálních služeb a odvádění této daně by se měly provádět zvlášť pro každý členský stát, ve kterém má osoba povinná k dani povinnost odvádět daň z digitálních služeb. V zájmu minimalizace zátěže pro podniky je navrhováno, aby identifikační postup a přiznání k dani z digitálních služeb měly harmonizovaný formát. Přesné podrobnosti těchto harmonizovaných formátů by měly být dohodnuty prostřednictvím prováděcích právních předpisů. Přiznání k dani z digitálních služeb by mělo obsahovat stejné informace a mít též formát ve všech členských státech. Z tohoto důvodu by stejné přiznání k dani z digitálních služeb mělo být zasíláno každému členskému státu, v němž je daň splatná. Osoba povinná k dani by v přiznání k dani z digitálních služeb měla uvést veškerá příslušná identifikační čísla, jež jí byla v souvislosti s daní z digitálních služeb přidělena. To, že všechny členské státy, v nichž je daň z digitálních služeb splatná, disponují informacemi ohledně povinnosti téhož poplatníka odvést daň z digitálních služeb v jiných členských státech, představuje okamžitou „výměnu informací“, jež každému členskému státu poskytuje úplný přehled o každém poplatníkovi v celé Unii.

(36a) Osoba povinná k dani odvádí daň z digitálních služeb přímo každému členskému státu, v němž je tato daň splatná. Stejně tak každý členský stát, v němž je daň z digitálních služeb splatná, by měl být oprávněn vymáhat platby daně z digitálních služeb přímo na osobě povinné k dani a rovněž provádět daňové audity a kontrolní opatření zaměřená na přezkoumání závazků osoby povinné k dani. Tato opatření v oblasti vymáhání daní a kontroly by se měla řídit pravidly a postupy platnými v jednotlivých členských státech, kde je daň splatná.

(36b) Osoba povinná k dani, která není usazena v Evropské unii, by měla určit subjekt usazený v některém členském státu, který náleží k téže skupině jako osoba povinná k dani, nebo daňového zástupce usazeného v některém členském státu pro účely odvádění daně z digitálních služeb a plnění administrativních povinností jménem plátce daně. Tímto požadavkem by měla být zaručena kvalita správy daně z digitálních služeb. Určený subjekt skupiny či daňový zástupce by měl být odpovědný za to, že řádným způsobem zajistí dodržení daňových povinností podniku ze třetí země, včetně podání přiznání k dani z digitálních služeb. Za účelem zajištění odvodu daně splatné vnitrostátním daňovým správám by měl být rovněž povinen k dani z digitálních služeb podniku. Pokud osoba povinná k dani, která není usazena v Evropské unii, nesplní svou povinnost k dani z digitálních služeb, členské státy mohou požadovat, aby subjekt se sídlem v Evropské unii náležející k téže skupině jako osoba povinná k dani daň z digitálních služeb uhradil a jejím jménem její povinnost splnil.

(37) Členské státy by měly být schopny stanovit účetní, evidenční či jiné povinnosti s cílem zajistit, aby splatná daň z digitálních služeb byla skutečně uhrazena, i jiná opatření s cílem zabránit daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužití daňového režimu.

(38) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění této směrnice, pokud jde o správní závazky, jež mají být splněny, by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.¹⁰

(39) Jelikož daňové správy všech členských států v zásadě spoléhají na tytéž údaje, stanoví směrnice výměnu informací týkajících se jakýchkoli změn přiznaných příjmů vyplývajících z daňových auditů a kontrolních opatření. Změny číselných údajů obsažených v přiznání k dani z digitálních služeb z podnětu osoby povinné k dani by se měly provést pouze formou změn tohoto přiznání k dani a osoba povinná k dani by se měl odevzdat v elektronické podobě každému členskému státu, v němž je daň z digitálních služeb splatná, nejpozději tři roky po datu, k němuž mělo být původní přiznání odevzdáno. Ustanovení o úředním utajení informací jsou sladěny se směrnicí 2011/16/EU.¹¹ Členské státy by v případě potřeby měly použít ustanovení přijatá Uníí ohledně správní spolupráce v daňových záležitostech, jako jsou směrnice Rady 2011/16/EU a 2010/24/EU,¹² nebo jiná opatření dostupná mezinárodně, jako je mnohostranná Úmluva o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech, článek 26 vzorové úmluvy OECD o daních a vzorové dohody OECD o výměně informací v daňových záležitostech.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹¹ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹² Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).

(40) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech¹³ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(41) Cílem této směrnice je chránit integritu jednotného trhu, zajistit jeho řádné fungování a zabránit narušení hospodářské soutěže. Jelikož těchto cílů vzhledem k jejich podstatě nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, nýbrž může jich být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(42) Daň z digitálních služeb má sloužit pouze jako dočasné řešení, dokud nebude zavedeno komplexní řešení (viz bod odůvodnění č. 6). Tuto dočasnou povahu by proto mělo zajistit pevně stanovené datum skončení platnosti ve spojení s ustanovením o přezkumu a propojení s vývojem na celosvětové úrovni.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

¹³ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

Kapitola 1

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví společný systém daně z digitálních služeb jako daně z příjmu z poskytování určitých digitálních služeb.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „subjektem“ jakákoliv právnická osoba nebo právní uspořádání vykonávající podnikatelskou činnost prostřednictvím podniku nebo struktury, která je pro účely daně z příjmu transparentní;
 - 1a) „usazeným v Unii“ mající sídlo nebo stálou provozovnu v Unii;
 - 1b) „neusazeným v Unii“ nemající sídlo ani stálou provozovnu v Unii;
- 2) „skupinou“ všechny subjekty včetně mateřského podniku a všech jeho dceřiných podniků podle čl. 2 bodu 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU¹⁴;

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

- 3) „digitálním rozhraním“ jakýkoliv software, včetně internetové stránky nebo její části a aplikací, včetně mobilních aplikací, dostupných pro uživatele;
- 3a) „mnohostranným digitálním rozhraním“ digitální rozhraní, které uživatelům umožňuje vyhledávání jiných uživatelů a interakci s nimi a které může rovněž usnadňovat související dodávky zboží nebo poskytování služeb přímo mezi uživateli;
- 4) „uživatel“ jakákoli fyzická či právnická osoba nebo právní uspořádání jakékoli povahy, kteří přistupují k digitálnímu rozhraní prostřednictvím zařízení;
- 5) „digitálním obsahem“ data dodávaná v digitální podobě, jako jsou počítačové programy, aplikace, hudba, videa, texty, hry a jakýkoliv jiný software, s výjimkou dat představovaných digitálním rozhraním;
- 5a) „cílenou reklamou“ jakákoli forma digitálního obchodního sdělení zaměřeného na propagování výrobku, služby nebo značky, které je zacíleno na uživatele digitálního rozhraní na základě údajů, které o nich byly shromážděny;
- 5b) „prodejem uživatelských dat“ se rozumí jakákoli forma předávání dat za protiplnění (včetně např. udělování licencí na data).
- 6) „adresou internetového protokolu (IP)“ série alfanumerických znaků přiřazená zařízením připojeným k síti za účelem usnadnění jejich komunikace přes internet;
- 7) „zdaňovacím obdobím“ kalendářní rok;
- 8) „regulovanou finanční službou“ finanční služba, pro jejíž poskytování je finanční subjekt, který podléhá regulaci, povolen;
- 9) „regulovaným finančním subjektem“ poskytovatel finančních služeb, který podléhá povolení a dohledu na základě harmonizačního opatření přijatého Unií za účelem regulace finančních služeb, včetně poskytovatelů, kteří podléhají mimounijním rámcům dohledu, které jsou považovány za rovnocenné unijním opatřením, jak je stanoveno v souladu s právním aktem Unie.

Článek 3
Zdanitelné příjmy

1. Za „zdanitelné příjmy“ se pro účely této směrnice považují příjmy pocházející z poskytování každé z následujících služeb subjektem:
 - a) umístění cílené reklamy na digitální rozhraní;
 - b) zpřístupnění mnohostranného digitálního rozhraní uživatelům;
 - c) prodej dat shromážděných o uživatelích a generovaných činností uživatelů na digitálních rozhraních.
2. Odkaz na příjmy v odstavci 1 zahrnuje celkové hrubé příjmy bez daně z přidané hodnoty a dalších podobných daní.
3. Ustanovení odst. 1 písm. a) se uplatňuje bez ohledu na to, zda digitální rozhraní je či není ve vlastnictví subjektu odpovědného za umístění reklamy na tomto rozhraní. Pokud subjekt umísťující reklamu nevlastní digitální rozhraní, je za subjekt poskytující služby, na které se vztahuje ustanovení písmene a), považován tento subjekt, a nikoli vlastník rozhraní.
4. Ustanovení odst. 1 písm. b) nezahrnuje:
 - a) zpřístupnění digitálního rozhraní, pokud je jediným nebo hlavním účelem zpřístupnění rozhraní, který subjekt sleduje, dodávání digitálního obsahu uživatelům, poskytování komunikačních služeb uživatelům nebo poskytování platebních služeb uživatelům;
 - b) poskytování regulovaných finančních služeb regulovanými finančními subjekty;
 - c) *vypuštěn*

5. Ustanovení odst. 1 písm. c) nezahrnuje:
- a) prodej dat generovaných senzory;
 - b) prodej dat regulovaným finančním subjektem.
6. *vypuštěn*
7. Příjmy plynoucí z poskytování služby, na kterou se vztahuje odstavec 1, subjektem patřícím do skupiny jinému subjektu patřícímu do téže skupiny se nepovažují za zdanitelné příjmy pro účely této směrnice.
8. Pokud subjekt patřící do skupiny poskytuje službu, na kterou se vztahuje odstavec 1, a příjmy vyplývající z poskytování této služby získává jiný subjekt této skupiny, jsou tyto příjmy považovány pro účely této směrnice za příjmy, které obdržel subjekt poskytující tuto službu.
9. Služby, na které se vztahuje odstavec 1, jsou uvedeny v kapitolách 2 a 3 jako „zdanitelné služby“.

Článek 4

Osoba povinná k dani

1. „Osobou povinnou k dani“ za určité zdaňovací období se rozumí subjekt poskytující zdanitelné služby popsané v čl. 3 odst. 1, který splňuje obě následující podmínky:
- a) celková výše celosvětových příjmů vykázaných subjektem za příslušné účetní období překračuje 750 000 000 EUR;
 - b) celková výše zdanitelných příjmů dosažených subjektem v rámci Unie během příslušného účetního období překračuje 50 000 000 EUR.

2. Jestliže subjekt vykazuje nebo získá příjmy v jiné měně než v eurech, příjmy se pro účely odstavce 1 převedou na eura s použitím směnného kurzu vyhlášeného v *Úředním věstníku Evropské unie* k poslednímu dni příslušného účetního období nebo v případě, že v uvedený den k žádnému vyhlášení nedojde, s použitím směnného kurzu vyhlášeného předchozí den.
3. V odstavcích 1 a 2 „příslušné účetní období“ znamená účetní období, za které je subjektem zpracována poslední dostupná účetní závěrka před koncem dotčeného zdaňovacího období.
4. Při určování, zda jsou zdanitelné příjmy podle odst. 1 písm. b) dosahovány v rámci Unie, se použije pravidlo v čl. 5 odst. 1.
5. Pro účely této směrnice se rozumí, že zdanitelné příjmy byly dosaženy v okamžiku, kdy se stanou splatnými, bez ohledu na to, zda byly příslušné částky skutečně uhrazeny.
6. Pokud je subjekt uvedený v odstavci 1 součástí skupiny, použijí se prahové hodnoty uvedené v dotčeném odstavci naopak na celou dotčenou skupinou vykázané celosvětové a v celé Unii dosažené zdanitelné příjmy. Nicméně za osobu povinnou k dani se v případě splnění podmínek uvedených v odstavci 1 považuje každý ze subjektů v rámci skupiny poskytující zdanitelné služby popsané v čl. 3 odst. 1, nikoli skupina jako celek.

Kapitola 2

MÍSTO ZDANĚNÍ, VZNIK DAŇOVÉ POVINNOSTI A VÝPOČET DANĚ

Článek 5

Místo zdanění

1. Zdanitelné příjmy dosažené subjektem ve zdaňovacím období se pro účely této směrnice považují za dosažené v členském státě v uvedeném zdaňovacím období, pokud se uživatelé zdanitelné služby nacházejí v tomto zdaňovacím období v dotčeném členském státě.

První pododstavec se uplatní bez ohledu na to, zda uživatelé finančně přispěli ke generování těchto příjmů.

2. Pokud jde o zdanitelnou službu, uživatel se považuje za uživatele, který se nachází ve zdaňovacím období v členském státě, jestliže:

a) v případě služby podle čl. 3 odst. 1 písm. a) se dotčená reklama zobrazí na zařízení uživatele v okamžiku, kdy je zařízení ve zdaňovacím období používáno v tomto členském státě k přístupu k digitálnímu rozhraní;

b) v případě služby podle čl. 3 odst. 1 písm. b):

- i) jestliže služba zahrnuje mnohostranné digitální rozhraní, které usnadňuje související dodávky zboží nebo poskytování služeb přímo mezi uživateli, uživatel používá zařízení v daném členském státě v daném zdaňovacím období za účelem přístupu na digitální rozhraní a uzavře související transakci na tomto rozhraní v uvedeném zdaňovacím období;
- ii) jestliže služba zahrnuje mnohostranné digitální rozhraní takového typu, který není zahrnut v bodě i), uživatel má účet pro celé toto zdaňovací období nebo jeho část umožňující uživateli přístup na digitální rozhraní a tento účet byl otevřen na zařízení v tomto členském státě;

c) v případě služby, na niž se vztahuje čl. 3 odst. 1 písm. c), data generovaná tím, že uživatel použije zařízení v daném členském státě k přístupu na digitální rozhraní během daného zdaňovacího období nebo během jakéhokoliv předchozího zdaňovacího období, jsou prodána v daném zdaňovacím období.

3. Za každé zdaňovací období se příslušná část celkových zdanitelných příjmů subjektu považovaných podle odstavce 1 za dosažené v určitém členském státě určí pro každou transakci takto:

a) pokud jde o zdanitelné příjmy plynoucí z poskytování služeb, na které se vztahuje čl. 3 odst. 1 písm. a), poměrným dílem podle počtu zobrazení reklam na zařízení uživatele v tomto zdaňovacím období;

b) pokud jde o zdanitelné příjmy plynoucí z poskytování služeb, na které se vztahuje čl. 3 odst. 1 písm. b):

- i) jestliže služba zahrnuje mnohostranné digitální rozhraní, které umožňuje související dodávky zboží nebo poskytování služeb přímo mezi uživateli, poměrným dílem podle počtu uživatelů, kteří uzavřeli související transakce na digitálním rozhraní v tomto zdaňovacím období;
- ii) jestliže služba zahrnuje mnohostranné digitální rozhraní takového typu, který není zahrnut v bodě i), poměrným dílem k počtu uživatelů, kteří měli účet po celé toto zdaňovací období nebo jeho část umožňující jejich přístup na digitální rozhraní;

c) pokud jde o zdanitelné příjmy plynoucí z poskytování služeb, na které se vztahuje čl. 3 odst. 1 písm. c), poměrným podílem k počtu uživatelů, jejichž data přenášená v daném zdaňovacím období byla generována tím, že uživatelé použili zařízení pro přístup na digitální rozhraní buď v tomto, nebo předchozím zdaňovacím období.

4. Pro účely stanovování místa zdanění zdanitelných příjmů podléhajících dani z digitálních služeb se nepřihlíží k následujícím prvkům:
- a) pokud dojde k související dodávce zboží nebo poskytování služeb přímo mezi uživateli mnohostranného digitálního rozhraní podle čl. 3 odst. 1 písm. b), k místu, kde související plnění proběhne;
 - b) k místu, ze kterého je provedena platba za zdanitelnou službu.
5. Pro účely tohoto článku se členský stát, kde se zařízení uživatele použije, určí podle adresy internetového protokolu (IP) zařízení.
6. Data uživatelů, která je možné shromažďovat pro účely použití této směrnice, jsou omezena na data určující členský stát, v němž se nacházejí uživatelé, bez možnosti identifikace těchto uživatelů.

Článek 6

Vznik daňové povinnosti

Daň z digitálních služeb se v členském státě odvádí z příslušné části zdanitelných příjmů získané osobou povinnou k dani za zdaňovací období a považované podle článku 5 za dosaženou v tomto členském státě. Povinnost odvést daň z digitálních služeb vzniká v tomto členském státě následující den po posledním dni tohoto zdaňovacího období.

Článek 7

Výpočet daně

Daň z digitálních služeb se za členský stát a zdaňovací období vypočítá z příslušné části zdanitelných příjmů uvedené v článku 6 s použitím sazby daně z digitálních služeb. Procento pro výpočet příslušné části zdanitelných příjmů se pro tento účel zaokrouhlí na dvě desetinná místa.

Pokud má dané číslo alespoň tři desetinná místa a hodnota třetího desetinného místa je šest nebo vyšší, druhé desetinné místo se zvýší o jednu. Pokud je hodnota třetího desetinného místa čtyři nebo nižší, druhé desetinné místo zůstane stejné. Pokud je hodnota třetího desetinného místa pět, druhé desetinné místo zůstane stejné, je-li sudé, a zvýší se o jednu, je-li liché. Jedná-li se o číslici 9 a má-li být podle výše uvedených pravidel zvýšena o jednu, pak se předcházející číslice zvýší o jednu a zaokrouhlenou číslovkou bude nula.

Článek 8

Sazba daně

Sazba daně z digitálních služeb činí 3 %.

Kapitola 3

POVINNOSTI

Článek 9

Osoby povinné odvádět daň a plnit povinnosti

1. Daň z digitálních služeb odvádí a povinnosti v této kapitole plní osoba povinná k dani poskytující zdanitelné služby.
2. Aniž je dotčen odstavec 1 a čl. 4 odst. 1, náleží-li k určité skupině jedna nebo více osob povinných k dani usazených v Unii, daná skupina může pro účely odvádění daně z digitálních služeb a plnění povinností uvedených v této kapitole jménem každé osoby povinné k dani v rámci skupiny určit jediný subjekt usazený v Unii a náležející k dané skupině, který má povinnost odvádět daň z digitálních služeb.

3. Náleží-li osoba povinná k dani neusazená v Unii ke skupině, k níž patří jeden nebo více subjektů usazených v Unii, daná osoba povinná k dani určí jeden z těchto subjektů pro účely toho, aby jménem dané osoby povinné k dani odváděl daň z digitálních služeb a plnil povinnosti uvedené v této kapitole.
4. Náleží-li osoba povinná k dani neusazená v Unii ke skupině, která zahrnuje jeden nebo více subjektů usazených v Unii, a nesplnila-li daná osoba povinná k dani své povinnosti podle odstavce 3, členské státy mohou požádat jeden z uvedených subjektů, aby jménem dané osoby povinné k dani odváděl daň z digitálních služeb a plnil povinnosti uvedené v této kapitole.
5. Osoba povinná k dani neusazená v Unii, která není součástí skupiny, určí daňového zástupce usazeného v některém členském státě pro účely toho, aby jménem dané osoby povinné k dani odváděl daň z digitálních služeb a plnil povinnosti uvedené v této kapitole.
6. Není-li osoba povinná k dani usazena v Unii a náleží-li ke skupině, která nezahrnuje žádné subjekty usazené v Unii, daná osoba povinná k dani určí daňového zástupce usazeného v některém členském státě pro účely toho, aby odváděl daň z digitálních služeb a plnil povinnosti uvedené v této kapitole jménem každé osoby povinné k dani v rámci dané skupiny, která má povinnost daň z digitálních služeb odvádět.
7. Je-li subjekt nebo daňový zástupce určen v souladu s tímto článkem odst. 2 až 6, pak odkaz na osobu povinnou k dani v této kapitole zahrnuje odkaz na daňového zástupce či určený subjekt pro účely této kapitoly.

Článek 10
Identifikace

1. Osoba povinná k dani se identifikuje v každém členském státě, v němž má povinnost daň z digitálních služeb odvádět.
2. Identifikace se provede elektronicky nejpozději do 30 dnů od konce prvního zdaňovacího období, za které má osoba povinná k dani odvést daň z digitálních služeb podle této směrnice („první období vzniku daňové povinnosti“).
3. *vypuštěn*
4. Identifikace vyžadovaná podle odstavce 1 musí zahrnovat přinejmenším následující informace o osobě povinné k dani:
 - a) jméno;
 - b) obchodní název, pokud se liší od názvu;
 - c) poštovní adresu;
 - d) elektronickou adresu;
 - e) vnitrostátní daňové číslo, pokud existuje;
 - f) jméno kontaktní osoby;
 - g) telefonní číslo;
 - h) číslo IBAN nebo OBAN.
5. Osoba povinná k dani oznámí každému členskému státu, v němž má povinnost odvádět daň z digitálních služeb, veškeré změny informací podle odstavce 4 do 30 dnů ode dne, kdy ke změně došlo.

6. Je-li určen subjekt nebo daňový zástupce podle čl. 9 odst. 2 až 6, pak informace, které daný určený subjekt či daňový zástupce poskytuje podle tohoto článku ohledně jednotlivých osob povinných k dani ve skupině nebo jednotlivých zastupovaných osob povinných k dani, zahrnují rovněž informace uvedené v odstavci 4 o daném určeném subjektu či daňovém zástupci.
7. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem stanovit společný formát pro oznamování vyžadované podle tohoto článku. Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s postupem stanoveným v čl. 24 odst. 2.

Článek 11 *Identifikační číslo*

1. Členský stát, v němž se má daň z digitálních služeb odvést, přidělí osobě povinné k dani osobní identifikační číslo pro účely daně z digitálních služeb a oznámí toto číslo osobě povinné k dani elektronicky do 30 dnů od obdržení oznámení podle článku 10.

Je-li určen daňový zástupce podle čl. 9 odst. 5 nebo 6, členský stát, v němž se má daň z digitálních služeb odvést, přidělí daňovému zástupci osobní identifikační číslo pro účely daně z digitálních služeb a oznámí toto číslo daňovému zástupci elektronicky do 30 dnů od obdržení oznámení podle článku 10.

2. Osobní identifikační číslo obsahuje předponu podle kódu ISO 3166 alfa 2, která odkazuje na členský stát, v němž se daň z digitálních služeb má odvést. Nicméně Řecko používá předponu „EL“ a Spojené království „UK“.
3. Členské státy učiní opatření nezbytná k zajištění toho, aby jejich identifikační systémy umožňovaly identifikaci osob povinných k dani, a povedou identifikační registr se všemi přidělenými osobními identifikačními čísly.

Článek 12

vypuštěn

Článek 13

vypuštěn

Článek 14

Přiznání k dani z digitálních služeb

1. Osoba povinná k dani podává každému členskému státu, v němž má povinnost odvést daň z digitálních služeb, přiznání k dani z digitálních služeb za každé zdaňovací období. Přiznání se podává elektronicky do 90 dnů od konce zdaňovacího období, k němuž se přiznání vztahuje.
2. Pokud osoba povinná k dani využila možnosti v čl. 9 odst. 2 nebo je podle čl. 9 odst. 3 či odst. 6 povinna určit subjekt nebo daňového zástupce, pak příslušný subjekt či daňový zástupce má možnost podat konsolidované přiznání k dani z digitálních služeb jménem všech osob povinných k dani ve skupině.

Článek 15

Údaje v přiznání k dani z digitálních služeb

1. V přiznání k dani z digitálních služeb se uvádí tyto informace:
 - a) všechna identifikační čísla pro účely daně z digitálních služeb přidělená členskými státy podle článku 11; je-li určen daňový zástupce podle čl. 9 odst. 5 nebo 6, identifikační čísla pro účely daně z digitálních služeb daného zástupce;
 - b) za všechny členské státy, kde má být za příslušné zdaňovací období odvedena daň z digitálních služeb, celková výše zdanitelných příjmů považovaných za dosažené v daných členských státech osobou povinnou k dani, spolu s výší daně z digitálních služeb, která má být z této částky v daných členských státech odvedena.

2. V přiznání k dani z digitálních služeb se za zdaňovací období rovněž uvádí celková výše celosvětových příjmů a celková výše zdanitelných příjmů v rámci Unie použitelná pro účely čl. 4 odst. 1.
3. Členské státy mohou požadovat, aby daňové přiznání bylo vyhotoveno v jejich národní měně. Měnový přepočten se provede podle čl. 4 odst. 2.
4. *vypuštěn*
5. *vypuštěn*
6. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem stanovit společný formát pro přiznání k dani z digitálních služeb. Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s postupem stanoveným v čl. 24 odst. 2.

Článek 16

Platební podmínky

1. Osoba povinná k dani uhradí daň z digitálních služeb, kterou má odvést v každém členském státě za určité zdaňovací období, nejpozději do 90 dní po skončení daného zdaňovacího období.
2. *vypuštěn*
3. Platba se provádí na bankovní účet určený každým členským státem.
4. *vypuštěn*
5. Členské státy mohou požadovat, aby platba byla uskutečněna v jejich národní měně.
6. *vypuštěn*
7. *vypuštěn*

Článek 17

Změny v přiznání k dani z digitálních služeb

1. Změny číselných údajů obsažených v přiznání k dani z digitálních služeb z podnětu osoby povinné k dani se provedou pouze formou změn tohoto přiznání k dani, a nikoli opravami některého následného přiznání k dani.
2. Změny uvedené v odstavci 1 se podávají elektronicky všem členským státům, v nichž se měla daň z digitálních služeb odvést, nejpozději do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání.
3. Případné doplatky odváděné daně z digitálních služeb prováděné osobou povinnou k dani na základě změn v odstavci 1 se hradí zároveň s podáním pozměněného přiznání k dani z digitálních služeb.

Článek 18

Opatření týkající se účetnictví, vedení záznamů, opatření proti podvodům, vymáhání a kontrolní opatření

1. Členské státy stanoví povinnosti v oblasti účetnictví a vedení záznamů a další povinnosti, jejichž účelem je zajistit, aby daň z digitálních služeb, která má být odvedena daňovým orgánům, byla skutečně uhrazena.
2. Členské státy stanoví, že osoba povinná k dani musí být schopna prokázat, že nepřiznané příjmy z online reklamy byly získány z necílené reklamy.
3. *vypuštěn*
4. Každý členský stát, v němž se má daň z digitálních služeb odvést, vymáhá uhrazení daně z digitálních služeb u příslušné osoby povinné k dani. V tomto případě se použijí pravidla a postupy každého členského státu, včetně pravidel a postupů týkajících se pokut, úroků a dalších poplatků za prodlení nebo neuhrazení daně z digitálních služeb a pravidel a postupů týkajících se vymáhání pohledávek.
5. *vypuštěn*

Kapitola 4

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 19

Jmenování příslušných orgánů

Každý členský stát určí příslušný orgán nesoucí v členském státě odpovědnost za řízení všech aspektů souvisejících s povinnostmi uvedenými v kapitole 3 a v této kapitole a oznámí název a elektronickou adresu tohoto orgánu Komisi. Názvy a elektronické adresy příslušných orgánů Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 20

Výměna informací

Příslušný orgán z každého členského státu sdělí do 30 dnů příslušným orgánům všech ostatních členských států, v nichž má osoba povinná k dani povinnost odvést daň z digitálních služeb, jakékoli změny přiznaných příjmů uvedených v čl. 15 odst. 1 písm. b) a odst. 2 vyplývající z daňových auditů a kontrolních opatření. Informace, které byly členskými státy poskytnuty v jakékoli formě na základě této směrnice, podléhají služebnímu tajemství a požívají stejné ochrany jako obdobné informace podle vnitrostátního práva členského státu, který je obdržel. Tyto informace mohou být použity pro správu a vymáhání vnitrostátních právních předpisů všech členských států týkajících se daní uvedených v článku 2 směrnice 2011/16/EU.

Článek 21
Prostředky výměny informací

1. Informace a dokumentace, které mají být předávány podle této kapitoly, se předávají elektronicky za využití společné komunikační sítě (CCN).
2. Komise může přijmout prováděcí akty stanovující technické náležitosti předkládání těchto informací a dokumentace. Uvedené prováděcí akty se přijímají v souladu s postupem stanoveným v čl. 24 odst. 2.

Kapitola 5
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24
Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 25

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2021. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. ledna 2022.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.
3. Komise do 31. prosince 2020 vypracuje zprávu, v níž vyhodnotí dosažený pokrok, pokud jde o revize mezinárodních standardů daně z příjmů právnických osob zaměřené na řešení výzev vyplývajících z digitalizace, jež byly dohodnuty na úrovni OECD, a tuto zprávu případně doplní návrhem na odložení použití této směrnice nebo zrušení této směrnice.
4. Tato směrnice přestane platit, jakmile nabudou účinnosti revize mezinárodních standardů daně z příjmů právnických osob zaměřené na řešení výzev vyplývajících z digitalizace, jež byly dohodnuty na úrovni OECD, nebo nejpozději ke dni 31. prosince [X].

Článek 26

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda/předsedkyně
